

Document: Ruimtelijke onderbouwing "Eikelenbosserdijk 21 Melderslo"

IDN-code: NL.IMRO.1507.MLEIKELENBOSSERD21-OV01

Status: Ontwerp

Datum: 16 april 2020

Aanvrager: Stal Eikelenbos

Auteur: ing. P.W.M. van de Ligt

bureau
leefomgeving

Schoolstraat 7 5961 EE HORST

+31 77 – 208 6099

contact@bureauleefomgeving.nl

www.bureauleefomgeving.nl

INHOUDSOPGAVE

1 INLEIDING	3
1.1 Aanleiding en doel van het project	3
1.2 Ligging en begrenzing van het projectgebied	4
1.3 Het vigerende bestemmingsplan	4
2 BELEID	6
2.1 Inleiding.....	6
2.2 Rijksbeleid	6
2.3 Provinciaal beleid.....	8
2.4 Gemeentelijk beleid.....	14
3 PROJECTPROFIEL.....	16
3.1 Ontstaansgeschiedenis en gebiedsbeschrijving.....	16
3.2 Projectbeschrijving	17
3.3 Landschappelijke inpassing	19
4 SECTORALE ASPECTEN.....	20
4.1 Inleiding.....	20
4.2 Milieuaspecten	20
4.2.1 Bodem- en grondwaterkwaliteit	20
4.2.2 Geluid.....	20
4.2.3 Luchtkwaliteit.....	20
4.2.4 Geur	21
4.2.5 Bedrijven en milieuzoneringen.....	21
4.2.6 Externe veiligheid	22
4.2.7 Milieueffectrapportage.....	22
4.3 Waterparagraaf.....	23
4.4 Kabels en leidingen	24
4.5 Natuur	24
5.5.1 Flora en fauna.....	24
5.5.2 Natura2000	24
4.6 Archeologie en cultuurhistorie	25
4.6.1 Cultuurhistorie	25
4.6.2 Archeologie	25
4.7 Verkeer en parkeren	27
4.8 Reflectie en schittering.....	27
5 UITVOERBAARHEID	28
5.1 Economische en financiële haalbaarheid.....	28
5.2 Handhaving	28

5.3 Maatschappelijke uitvoerbaarheid	30
6 PROCEDURE	31
7 AFWEGING EN EINDCONCLUSIE	32

BIJLAGEN

Bijlage 1: Principestandpunt gemeente

Separate bijlage: Flora- en faunainspectie (Faunaconsult)

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding en doel van het project

Paardenhouderij Stal Eikelenbos, gevestigd aan de Eikelenbosserdijk 21 in Melderslo, is voornemens om een eigen zonnepanelenweide, ten behoeve van het opwekken van zonne-energie, te realiseren naast de aanwezige rijhal.

Afbeelding 1. Ligging en omgeving projectgebied

De locatie waar de zonnepanelenweide is beoogd maakt onderdeel uit van het planologisch regime van het bestemmingsplan "Buitengebied Horst aan de Maas" en is daarin bestemd als 'Agrarisch met waarden'. Deze bestemming staat de voorgenomen realisatie van een zonnepanelenweide niet toe.

Initiatiefnemer heeft vervolgens bij de gemeente Horst aan de Maas een principeverzoek ingediend om alsnog bij de paardenhouderij een zonnepanelenweide te kunnen realiseren. De gemeente heeft hierop, onder voorwaarden, een positief principestandpunt ingenomen (zie bijlage 1). De gemeente heeft aangegeven bereid te zijn medewerking te verlenen aan het realiseren van de zonnepanelenweide middels het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan. Door middel van het bepaalde in artikel 2.1, lid 1, sub c, in combinatie met artikel 2.12, lid 1 van de Wabo (Wet algemene bepalingen omgevingsrecht), kan worden afgeweken van het bestemmingsplan.

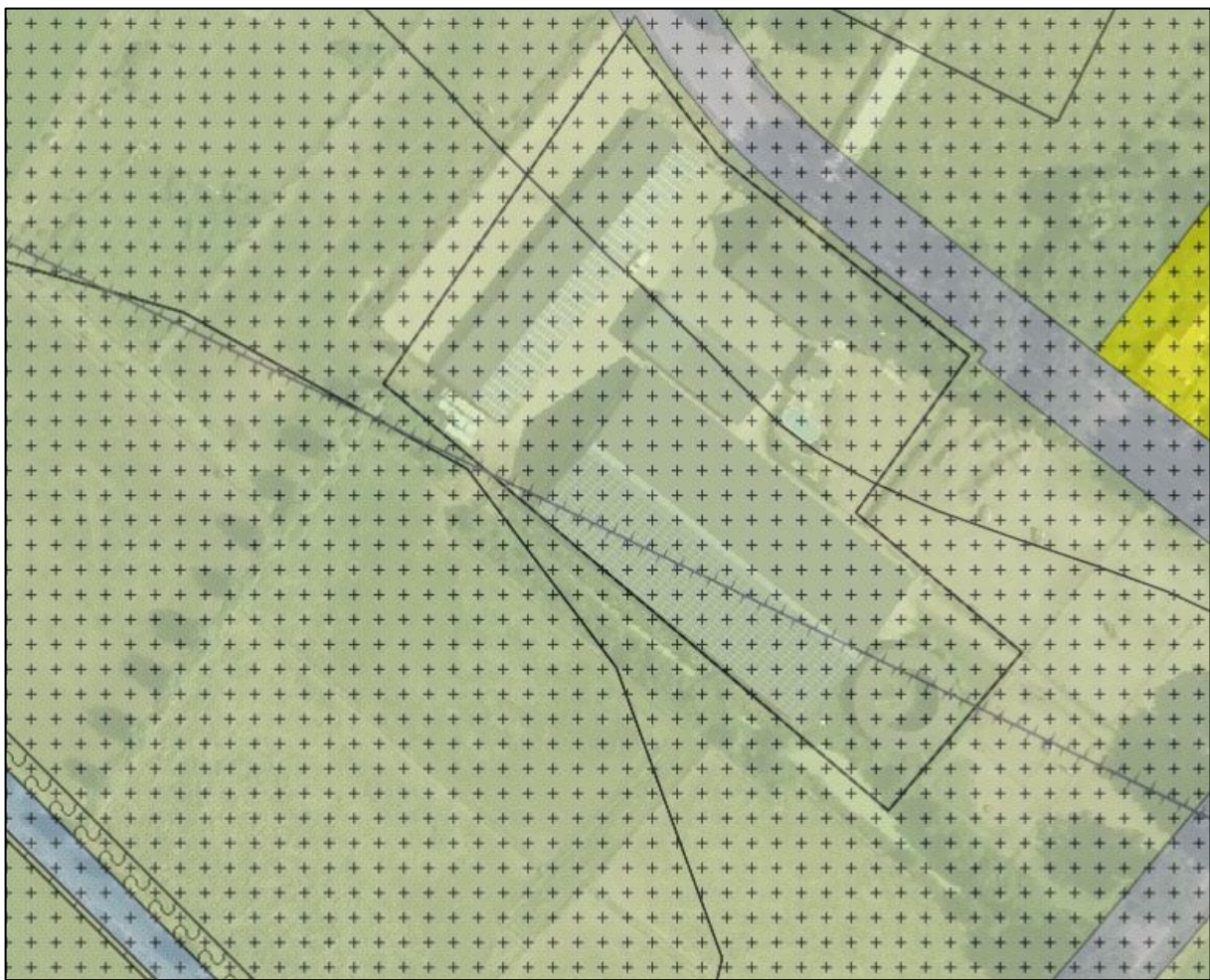
Middels het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan, kan van het vigerende bestemmingsplan worden afgeweken indien het initiatief niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening (artikel 2.12, lid 2 van de Wabo) en aan de gestelde voorwaarden van de gemeente wordt voldaan.

Door middel van deze ruimtelijke onderbouwing wordt onderbouwd waarom in het geval van de zonnepanelenweide sprake is van een goede ruimtelijke ordening en worden de gemeentelijke voorwaarden ingevuld.

1.2 Ligging en begrenzing van het projectgebied

De paardenhouderij Stal Eikelenbos is gevestigd aan de Eikelenbosserdijk 21 in Melderslo, op de percelen kadastraal bekend als gemeente Horst, sectie U, nummers 417 en 418. De paardenhouderij ligt ten noorden van de kern Melderslo.

De omgeving kenmerkt zich door het agrarische grondgebruik, afgewisseld met enkele glastuinbouwbedrijven. Aan het slingerende wegenpatroon bevinden zich agrarische bedrijven en meerdere burgerwoningen.

Afbeelding 2. Uitsnede verbeelding bestemmingsplan "Buitengebied Horst aan de Maas"

1.3 Het vigerende bestemmingsplan

De locatie maakt onderdeel uit van het bestemmingsplan "Buitengebied Horst aan de Maas" (vastgesteld d.d. 19 december 2017) en is bestemd als 'Agrarisch met waarden', met de dubbelbestemmingen 'Waarde –

Archeologie 3', 'Waarde – Archeologie 6' en 'Waarde – Zone bronsgroene landschapszone'. Tevens is de locatie voorzien van de gebiedsaanduidingen 'Milieuzone – grondwaterbeschermingsgebied Venloschol' en 'overige zone – kampen'. De locatie grenst direct aan het bouwvlak (met een oppervlakte van 7.000 m²) van de aldaar gevestigde paardenhouderij.

Gronden die zijn aangewezen als 'Agrarisch met waarden' (zonder bouwvlak) mogen niet worden bebouwd.

2 BELEID

2.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de op het projectgebied van toepassing zijnde beleidskaders behandeld. Gemeenten zijn immers niet geheel vrij in het voeren van hun eigen beleid. Rijk en provincie geven met het door hen gevoerde beleid de kaders aan waarbinnen gemeenten kunnen opereren. In de volgende paragraaf wordt ingegaan op het van toepassing zijnde rijksbeleid. In de daarop volgende paragraaf komt het provinciaal beleid aan bod. In paragraaf 4.4 volgt ten slotte het van toepassing zijnde beleid van de gemeente Horst aan de Maas.

2.2 Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) door de rijksoverheid vastgesteld ter vervanging van de Nota Ruimte (2004). In de SVIR staan de nationale plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het Rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen.

Het Rijk zet zich voor wat betreft het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid in voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. In de SVIR worden drie hoofddoelen genoemd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- de concurrentiekracht vergroten door de ruimtelijk-economische structuur van Nederland te versterken. Dit betekent bijvoorbeeld een aantrekkelijk (internationaal) vestigingsklimaat;
- de bereikbaarheid verbeteren;
- zorgen voor een leefbare en veilige omgeving met unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden.

Het Rijk kiest voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts 13 nationale belangen. Voor deze belangen is het Rijk verantwoordelijk en wil het resultaten boeken. Buiten deze 13 belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid.

Een van de geformuleerde nationale belangen betreft 'ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en energietransitie'. De ambitie is dat Nederland in 2040 een robuust internationaal energienetwerk kent en de energietransitie in Nederland substantieel ver gevorderd is. Voor de economische ontwikkeling op de lange termijn is een transitie naar een duurzame, hernieuwbare energievoorziening nodig, zowel vanwege geopolitieke verhoudingen en uitputting van fossiele brandstoffen als vanwege de ambities voor beperking van de CO₂-uitstoot. De vraag naar elektriciteit en gas zal blijven groeien. Daarom zal voor de opwekking en het transport van energie (ook over onze grenzen heen) voldoende ruimte gereserveerd moeten worden. Duurzame energiebronnen als wind, zon, biomassa en bodemenergie verdienen daarbij speciale aandacht. Hun aandeel in de totale energievoorziening moet omhoog en zij hebben relatief veel ruimte nodig. De overgang naar meer duurzame brandstoffen vraagt om meer ruimte.

Het is primair de taak van provincies en gemeenten om voldoende ruimte te bieden voor duurzame energievoorziening (zoals zonne-energie en biomassa). Het ruimtelijk rijksbeleid voor (duurzame) energie beperkt zich daarom enkel tot grootschalige windenergie op land en op zee, gelet op de grote invloed op de omgeving en de omvang van deze opgave. Voor andere energiefuncties is geen nationaal ruimtelijk beleid

nodig naast het faciliteren van ontwikkelingen door het aanpassen van wet- en regelgeving en het delen en ontwikkelen van kennis.

Met onderhavige ontwikkeling wordt beoogd een zonnepanelenweide aan te leggen. Dit initiatief levert daarmee een positieve bijdrage aan de doelstelling van het rijksbeleid in relatie tot een duurzamere energievoorziening.

Onderhavig projectgebied is niet gelegen in of nabij een gebied waarin het Rijk een ander nationaal belang heeft aangewezen, derhalve heeft de SVIR geen consequenties voor voorliggend plan.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

De SVIR (zie hiervoor) bepaalt welke kaderstellende uitspraken zodanig zijn geformuleerd dat deze bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) bevestigt in juridische zin die kaderstellende uitspraken. Met het Barro geeft het Rijk algemene regels voor bestemmingsplannen. Doel van dit besluit is bepaalde onderwerpen uit de SVIR te verwezenlijken.

Door middel van het Barro worden voor een aantal specifieke onderwerpen algemene regels gesteld ten behoeve van de verwerking in bestemmingsplannen. In het SVIR is aangegeven wat het nationale belang is van het stellen van regels voor deze onderwerpen. Het Barro stelt in eerste instantie regels voor het project Mainportontwikkeling Rotterdam, het kustfundament, grote rivieren, de Waddenzee en het waddengebied, defensie en erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde. Op een later moment zal het besluit worden aangevuld met andere onderwerpen uit de SVIR.

De algemene regels in het Barro hebben vooral een conserverend/beschermend karakter waardoor geformuleerde nationale belangen niet belemmerd worden door ontwikkelingen die middels bestemmingsplannen mogelijk worden gemaakt. Voor een aantal onderwerpen geeft het Barro de opdracht dan wel de mogelijkheid aan provincies om bij provinciale verordening regels te stellen.

Met de realisatie van de zonnepanelenweide op deze locatie worden geen van de genoemde belangen geschaad. In het projectgebied is verder geen sprake van een gebiedsreservering voor de lange termijn. Kortom, het initiatief is niet in strijd met de beleidsregels zoals deze zijn opgenomen in het Barro.

Ladder duurzame verstedelijking

In de genoemde SVIR is de “Ladder voor duurzame verstedelijking” geïntroduceerd. De ladder ondersteunt gemeenten en provincies in vraaggerichte programmering van hun grondgebied, het voorkomen van overprogrammering en de keuzes die daaruit volgen. De ladder is juridisch vastgelegd in het Besluit ruimtelijke ontwikkeling (Bro).

Sinds invoering van de ladder is er veel jurisprudentie ontstaan en is er veel over geschreven. De ladder werd als te ingewikkeld ervaren en zorgde voor veel onderzoekskosten. Per 1 juli 2017 is de regeling daarom gewijzigd. De drie treden uit de oorspronkelijke tekst worden losgelaten en vervangen door de volgende tekst:

“De toelichting van een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, bevat een beschrijving van de behoefte aan de voorgenomen stedelijke ontwikkeling. Indien blijkt dat de stedelijke ontwikkeling niet binnen het bestaand stedelijk gebied kan worden voorzien, bevat de toelichting een motivering daarvan en een beschrijving van de mogelijkheid om in die behoefte te voorzien op de gekozen locatie buiten het bestaand stedelijk gebied.

De Laddertoets moet worden uitgevoerd wanneer er sprake is van een nieuwe stedelijke ontwikkeling. In artikel 1.1.1 onder i van het Bro is een nadere omschrijving van het begrip stedelijke ontwikkeling vastgelegd. Als

stedelijke ontwikkeling wordt genoemd: *“ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen”*.

Er is geen sprake van een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen. Er is dus geen sprake van een stedelijke ontwikkeling. Een nadere toetsing aan de ladder is derhalve niet aan de orde.

Energieakkoord voor duurzame groei

Op 6 september 2013 hebben ruim veertig organisaties, waaronder de overheid, werkgevers, vakbeweging, natuur- en milieuorganisaties, maatschappelijke organisaties en financiële instellingen zich aan het Energieakkoord voor duurzame groei verbonden.

De partijen leggen in het Energieakkoord voor duurzame groei de basis voor een breed gedragen, robuust en toekomstbestendig energie- en klimaatbeleid.

Partijen zetten zich in dit verband in om de volgende doelen te realiseren:

- Een besparing van het finale energieverbruik met gemiddeld 1,5 procent per jaar;
- 110 petajoule aan energiebesparing in het finale energieverbruik van Nederland per 2020;
- Een toename van het aandeel van hernieuwbare energieopwekking (nu ruim 4 procent) naar 14 procent in 2020.
- Een verder stijging van dit aandeel naar 16% in 2023.
- Ten minste 15.000 voltijdsbanen, voor een belangrijk deel in de eerstkomende jaren te creëren.

Het initiatief draagt bij aan de doelstellingen uit het Energieakkoord voor duurzame groei, doordat er hernieuwbare energie wordt opgewekt met zonnepanelen.

2.3 Provinciaal beleid

Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014

Op 12 december 2014 hebben Gedeputeerde Staten het POL2014, met bijbehorend plan-MER, de omgevingsverordening Limburg 2014 en het Provinciaal verkeers- en vervoersprogramma vastgesteld. Allemaal als onderdeel van een integrale omgevingsvisie. Deze documenten zijn op 16 januari 2015 in werking getreden.

In het POL2014 komen alleen die zaken aan bod, die er op provinciaal niveau echt toe doen en die vragen om regionale oplossingen. Dat sluit aan bij de basisfilosofie en ook bij aanpak de van de rijksoverheid die zich beperkt tot een 13-tal nationale ruimtelijke belangen. Zo veel mogelijk ligt de verantwoordelijkheid bij gemeenten en andere partners die met hun lokale kennis prima maatwerk kunnen leveren.

In het POL2014 staan de fysieke kanten van het leef- en vestigingsklimaat centraal. Belangrijke uitdagingen zijn het faciliteren van innovatie, het aantrekkelijk houden van de regio voor jongeren en arbeidskrachten, het versnellen van de energietransitie, de fundamenteel veranderde opgaven op het gebied van wonen en voorzieningen, de leefbaarheid van kernen en buurten en het inspelen op de klimaatverandering.

De belangrijke principes in het Limburgs omgevingsbeleid zijn:

1. Kwaliteit staat centraal. Dat komt tot uiting in het koesteren van de gevarieerdheid van Limburg onder het motto 'meer stad, meer land', het bieden van ruimte voor verweving van functies, in kwaliteitsbewustzijn, en in dynamisch voorraadbeheer dat moet resulteren in een nieuwe vorm van groeien. Algemene principes

voor duurzame verstedelijking sluiten hierop aan, zoals de ladder van duurzame verstedelijking en de prioriteit voor herbenutting van cultuurhistorische en beeldbepalende gebouwen.

2. Uitnodigen staat centraal. Dat gaat meer over de manier waarop we samen met onze partners dat voortreffelijke leef- en vestigingsklimaat willen realiseren. Met instrumenten op maat en ruimte om te experimenteren. De provincie wil hierbij selectief zijn: het POL richt zich alleen op die zaken die er op provinciaal niveau echt toe doen en vragen om regionale oplossingen.

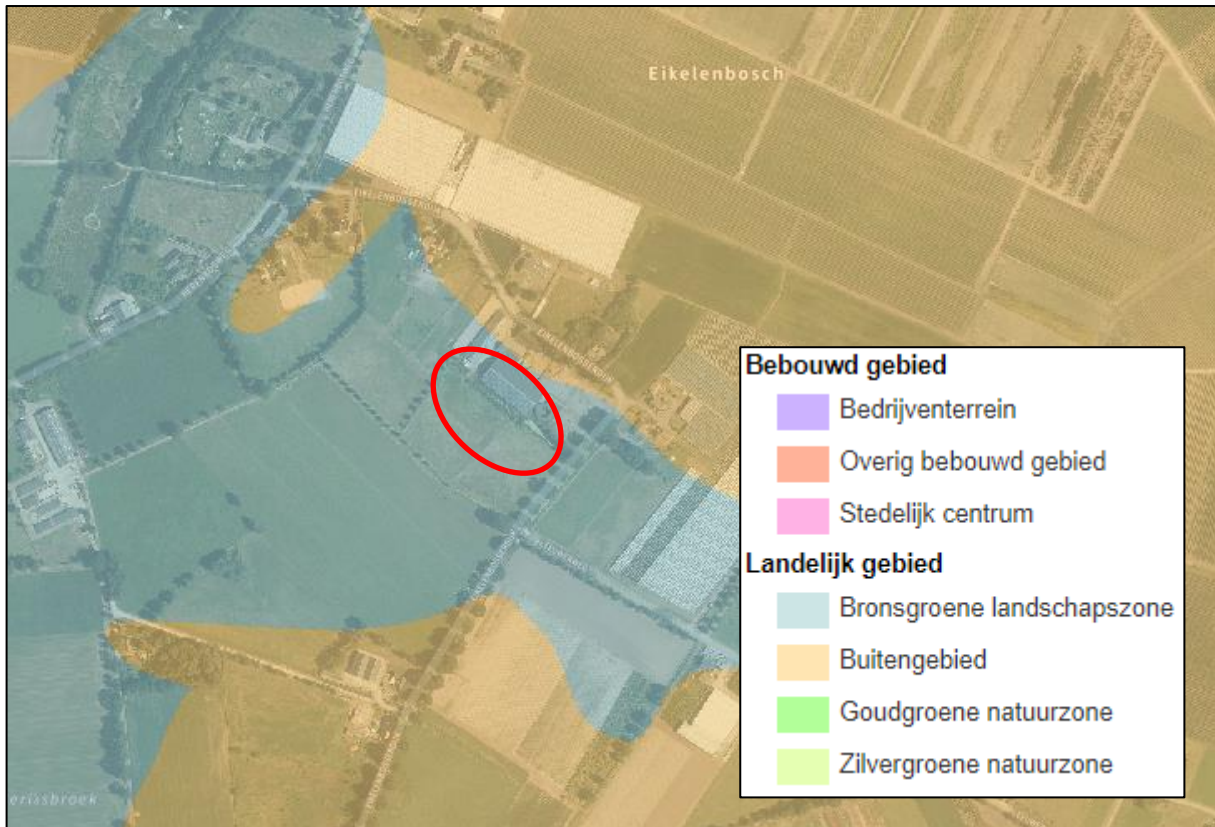
De grote variatie in omgevingskwaliteiten is een kenmerk en sterk punt van Limburg. Om daaraan recht te doen, is in het POL2014 het provinciale grondgebied onderverdeeld in zeven soorten gebieden, elk met eigen herkenbare kernkwaliteiten. Voor elk gebied liggen er heel verschillende opgaven en ontwikkelingsmogelijkheden.

	Zone	Essentie
Bebouwd gebied	Stedelijk centrum	De grotere binnensteden, gekenmerkt door een mix aan functies die deze gebieden een vitaal, stedelijk karakter geeft. Deze gebieden zijn cruciaal voor de aantrekkingskracht en uitstraling van Limburg.
	Overig bebouwd gebied	Gemengde woon/werkgebieden met een duidelijke binding met het omliggende landelijk gebied, met lokale of regionale voorzieningen.
	Bedrijventerreinen	Specifiek ingerichte gebieden voor grotere bedrijvigheid.
Landelijk gebied	Goudgroene natuurzone	Gebieden waar natuur en natuurontwikkeling het primaat hebben vanwege de voorkomende waardevolle flora en fauna, vaak van (inter)nationale betekenis.
	Zilvergroene natuurzone	Landbouwgebieden waar grote kansen liggen voor ontwikkeling van natuurwaarden.
	Bronsgroene landschapszone	Beekdalen en gebieden met steilere hellingen met een grote variatie aan functies, in hoge mate bepalend voor het beeld van het Limburgs landschap. Omvat ook het winterbed van de Maas.
	Buitengebied	Alle andere gronden in het landelijk gebied, vaak met een agrarisch karakter. Met ruimte voor doorontwikkeling van agrarische bedrijven.

Volgens de POL-kaart 'Zonering Limburg' ligt het projectgebied binnen het landelijk gebied – bronsgroene landschapszone. Deze zone betreft de beekdalen en gebieden met steilere hellingen met een grote variatie aan functies, in hoge mate bepalend voor het beeld van het Limburgs landschap en omvat ook het winterbed van de Maas. Het accent ligt op:

- Kwaliteit en functioneren regionaal watersysteem
- Ontwikkeling landbouw in balans met omgeving
- Versterken kernkwaliteiten landschap en cultuurhistorie
- Recreatief medegebruik

Bij een ruimtelijke ontwikkeling binnen de bronsgroene landschapszone dienen de in het projectgebied voorkomende kernkwaliteiten beschreven te worden, alsmede een motivering hoe met de bescherming en versterking van de kernkwaliteiten in het betreffende gebied wordt omgegaan. De kernkwaliteiten in de bronsgroene landschapszone zijn het groene karakter, het visueel-ruimtelijke karakter, het cultuurhistorisch erfgoed en het reliëf. Deze zijn aangeduid in het Landschapskader Noord- en Midden-Limburg.

Afbeelding 3. Uitsnede POL-kaart 'Zonering Limburg'

Blijkens de bij het Landschapskader behorende kaart ligt het projectgebied in een beekdal. Binnen de beekdalen bestaat een grote differentiatie van allerlei typen beken. Alle beekdalen zijn echter ecologische verbindingzones. De belangrijkste kwaliteiten in dit landschapstype worden gevormd door de lagere ligging en de nattere gronden. De beekdalen zijn belangrijke structuurdragers van het landschap, met name op de zandgronden. Als gevolg van latere egaliserings-, ontwaterings- en ontginningen zijn de beekdalen in veel gevallen nog nauwelijks herkenbaar, zo ook in dit geval.

Een typisch beekdal wordt gekenmerkt door een halfopen kleinschalig landschap met afwisselend hooilanden, weilanden, bosjes en kleine landschapselementen. In het beekdal bevindt zich meestal weinig tot geen bebouwing. Hiervan is in dit geval geen sprake, het projectgebied grenst juist direct aan bebouwing. De zonnepanelenweide zal worden omzoomd door een gemengd struweel, waardoor de zonnepanelen zo veel mogelijk aan het zicht worden onttrokken en waarmee het groene karakter van de omgeving zal blijven behouden.

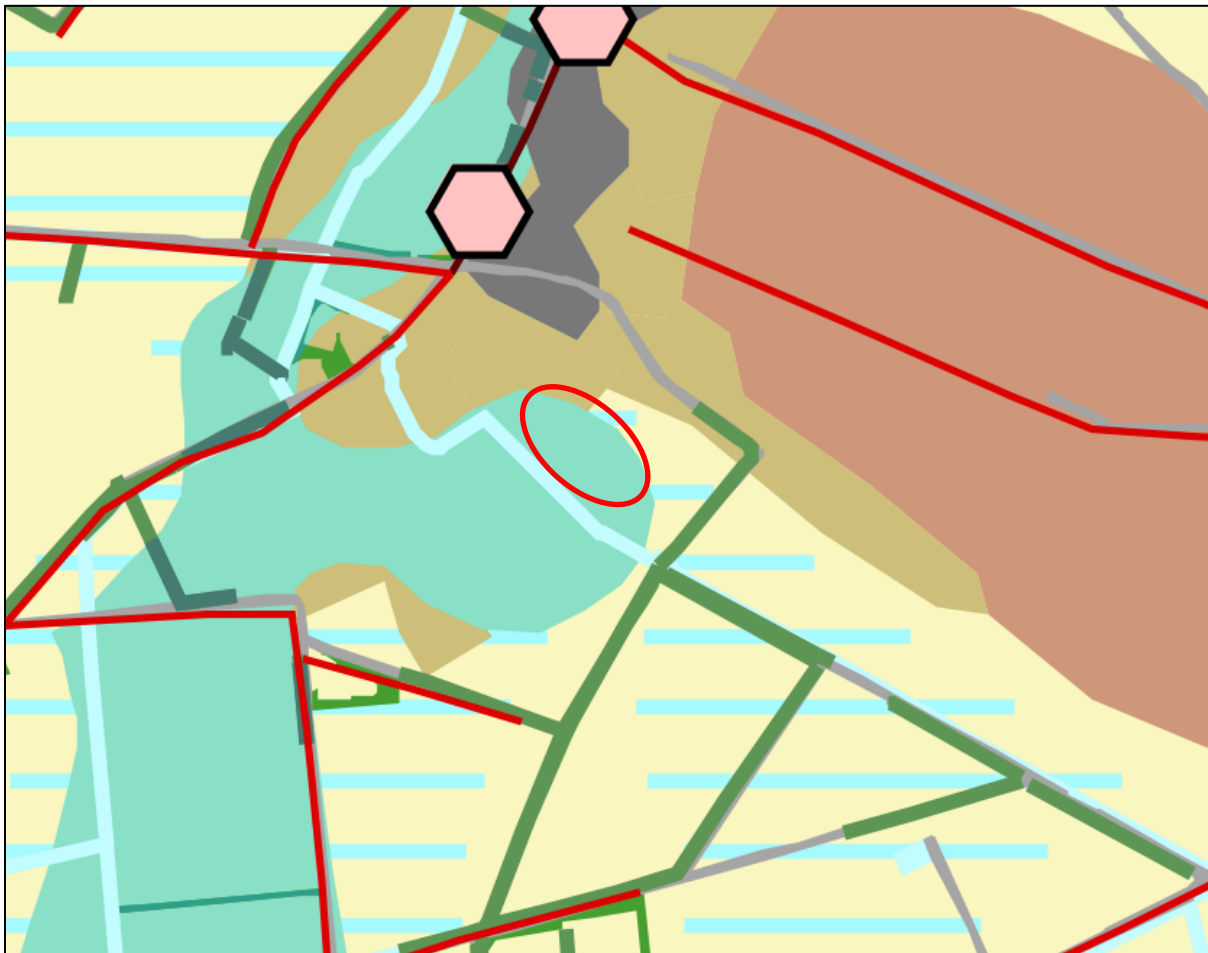
Bebouwing moet beperkt worden tot de aan het beekdal grenzende hogere gronden. In dit geval zal de zonnepanelenweide gerealiseerd worden direct naast de aanwezige rijhal en vindt zodoende plaats op de hoger gelegen gronden. Door het aansluiten van de zonnepanelenweide tegen de bestaande bebouwing van de paardenhouderij aan wordt de landschapskarakteristiek voor het beekdal en daarmee het visueel-ruimtelijk karakter van de omgeving niet aangetast.

Volgens de provinciale kaart 'Cultuurhistorische Waardenkaart Limburg' (zie paragraaf 4.6.1) betreft de Gerardushoeve op de locatie een monumentale boerderij. Doordat de zonnepanelen achter de rijhal worden geplaatst, die tussen het projectgebied en de monumentale boerderij in is gelegen, hebben de zonnepanelen geen onevenredig negatieve effecten op de cultuurhistorische waarden van de boerderij.

Het projectgebied bevindt zich tevens aan de rand van een cultuurhistorisch gebied met sedert 1830 een matige veranderd verkavelingspatroon. De realisering van de zonnepanelenweide heeft geen negatieve effecten op

het verkavelingspatroon. Ten eerste ligt het projectgebied zelf niet binnen het als zodanig aangewezen cultuurhistorisch waardevol gebied. Ten tweede gaat het initiatief niet gepaard met een herverkaveling van de omgeving; achter de bestaande rijhal worden slechts op een deel van het aldaar aanwezige maaiveld zonnepanelen geplaatst.

Aangezien de zonnepanelen op het bestaande maaiveld worden geplaatst heeft het initiatief geen negatieve consequenties voor het aanwezige reliëf. Ter plaatse is overigens geen sprake van een groot verschil in reliëf.

Afbeelding 4. Uitsnede kaart Landschapskader Noord- en Midden-Limburg

In het POL2014 is vastgelegd dat de provincie streeft naar een schone, betaalbare en leveringszekere energievoorziening die gepaard gaat met regionale economische ontwikkeling, innovatie en werkgelegenheid en aanpak van het klimaatprobleem. Daarbij wordt aangesloten bij de nationale doelstellingen voor de energietransitie.

Die ambitie vraagt om een ingrijpende transitie op de energiemarkt. Ingrijpen in de huidige energievoorziening is noodzakelijk. Die transitie bestaat uit:

- Een forse besparing op het gebruik van energie
- Een sterke toename van het aandeel duurzaam opgewerkte (= hernieuwbare) energie
- Flexibilisering van het netwerk

Voor zonnepanelen ziet de provincie een grote groeimarkt. Bij de realisatie van zonnepanelenweides zet de provincie bij de locatiekeuze primair in op multifunctioneel ruimtegebruik.

Met de plaatsing van de zonnepanelen en het gebruik als grasland is sprake van multifunctioneel ruimtegebruik waarmee een bijdrage wordt geleverd aan de gewenste transitie op de energiemarkt. Het initiatief past daarmee binnen de beleidsuitgangspunten van het POL2014.

Bij een ontwikkeling in de bronsgroene landschapszone moet het landschap er in ieder geval op vooruit gaan. Met de aanwezige landschappelijke kwaliteiten is rekening gehouden bij de inrichting en inpassing van het projectgebied. Daarnaast worden de zonnepanelen geplaatst tegen de bestaande bebouwing van de paardenhouderij aan. Door deze functies te bundelen wordt de landschapskarakteristiek niet aangetast.

Omgevingsverordening Limburg 2014

Bij het POL2014 hoort de Omgevingsverordening Limburg. De juridische doorwerking van het omgevingsbeleid wordt in deze verordening geregeld. Naast bepalingen die voor iedereen gelden (gedragsregels), bevat de Omgevingsverordening ook een hoofdstuk "Ruimte", waarin instructieregels naar gemeenten zijn opgenomen. De te maken regionale bestuursafspraken worden in de Omgevingsverordening Limburg geborgd. De Omgevingsverordening Limburg 2014 is, net als het POL2014, op 12 december 2014 vastgesteld door Provinciale Staten en is per 16 januari 2015 in werking getreden.

De Omgevingsverordening Limburg was een samenvoeging van de Provinciale milieuverordening, de Wegenverordening, de Waterverordening en de Ontgrondingenverordening. De Omgevingsverordening Limburg is op 1 januari 2011 in werking getreden. In 2014 is de Omgevingsverordening opnieuw gewijzigd, vanwege de vaststelling van POL2014, waarin is bepaald dat er een nieuw hoofdstuk "Ruimte" aan de Omgevingsverordening wordt toegevoegd. Dat hoofdstuk "Ruimte" is gericht op de doorwerking van het ruimtelijke beleid van POL2014 naar gemeentelijke ruimtelijke plannen.

Het plangebied is conform de Omgevingsverordening Limburg gelegen in de boringsvrije zone van de Venloschol. Het is in de Venloschol verboden beneden 5 meter boven NAP:

- a. een boorput te maken of te hebben;
- b. de grond te roeren;
- c. een gesloten bodemenergiesysteem te maken of te hebben;
- d. werken op of in de bodem uit te voeren of te doen uitvoeren waarbij ingrepen worden verricht of stoffen worden gebruikt die de beschermende werking van slecht doorlatende bodemlagen kunnen aantasten;
- e. een aardwarmtesysteem te maken of te hebben.

In het kader van onderhavig initiatief is er geen sprake van het roeren van de bodem beneden 5 meter boven NAP. De zonnepanelen worden op het bestaande maaiveld geplaatst. De ligging van het projectgebied binnen de Venloschol vormt daarmee geen belemmering.

Limburgse notitie 'Ruimte voor de zon'

Op 22 oktober 2019 heeft Gedeputeerde Staten van Limburg de notitie 'Ruimte voor de zon' vastgesteld. In de notitie is een (interim) voorstel uitgewerkt voor een Limburgse "zonneladder" als bouwsteen voor de duurzaamheidsladder. Die moet een plek krijgen in de nieuwe Omgevingsvisie Limburg (en tevens in de omgevingsverordening) en werkt bovendien door in de Provinciale Energie Strategie (PES) en de Regionale Energiestrategieën (RES'en).

In de zonneladder wordt aan de hand van vijf treden een (voorkeurs-)volgorde gehanteerd:

1. *Toepassing van zonnepanelen op daken en gevels van gebouwen.*

Op deze plekken is al sprake van bebouwing, hierdoor zal het introduceren van zonnepanelen op deze plekken doorgaans minder invloed hebben op de kenmerken of identiteit van een gebied. Bijzondere aandacht dient wel uit te gaan naar gebouwen en gebieden met een bijzondere cultuurhistorische waarde. Verder verdient het aanbeveling om, naast kleinschalige toepassing van zonnepanelen op particuliere

woningen, vooral ook in te zetten op de installatie van zonnepanelen op grotere dakoppervlakken. Met zon op grotere daken kan immers een substantiële bijdrage worden geleverd. Grote (logistieke) bedrijven, maar bijvoorbeeld ook maatschappelijk vastgoed of winkelcentra en supermarkten kunnen in dit kader goed worden benut.

2. *Gebruik van (onbenutte) terreinen in bebouwd gebied*

Hierbij kan het gaan om restruimten in het stedelijk gebied, in kernen of op bedrijventerreinen. Maar ook om dubbel grondgebruik, bijvoorbeeld van parkeerterreinen of sportvoorzieningen. Gemeenten, marktpartijen en andere organisaties dienen te worden uitgedaagd om met innovatieve ideeën en projecten te komen om de hier nog volop beschikbare ruimte meer te gaan inzetten en benutten. Goede voorbeelden hiervan zijn het zonnepark Louisagroeven op Chemelot en het parkeerterrein van CBS in Heerlen.

3. *Gronden in buitengebied met een andere primaire functie dan landbouw of natuur*

Daar waar ook locaties in het landelijk gebied nodig zijn, gaat ook hier de voorkeur uit naar het zoeken van slimme functiecombinaties op gronden die een andere primaire functie hebben dan landbouw of natuur, zoals waterzuiveringsinstallaties, voormalige stortplaatsen, binnenwateren of bermen van spoor- en autowegen. Goede voorbeelden hiervan zijn ontwikkeling stortplaats Montfort en Abdissenbosch Landgraaf.

4. *Gronden in gebruik voor landbouw*

In lijn met de motie Dik-Faber is de aanbeveling om voor de ontwikkeling van zonnevelden zo min mogelijk gebruik te maken van deze gronden en initiatiefnemers en (markt)partijen vooral uit te dagen om primair met projecten te komen die passen binnen de eerste drie treden van de zonneladder. Dat betekent dat landbouwgronden alleen kunnen worden benut voor de opwek van zonne-energie onder strikte voorwaarden (nee, tenzij): een zorgvuldige ruimtelijke afweging ten aanzien van de locatie, regie van de overheid, combineren van meerdere doelen, landschappelijke inpassing, maximaal maatschappelijk draagvlak en participatie. Naast eventueel enkele kleinschalige pilots - om ervaringen op te doen met ontwikkeling en aanbesteden zonnevelden, participatieprocessen, gevolgen bodemkwaliteit etc. - is er (in lijn met de NOVI) een duidelijke voorkeur voor de ontwikkeling van enkele (grootschalige) energielandschappen in Limburg, op zorgvuldig gekozen locaties. Goed voorbeeld hiervan kan zijn het Energielandschap Wells Meer in Bergen. Een pilot om ervaringen op te doen kan bijvoorbeeld in het kader van Ruimte voor Ruimte plaatsvinden.

5. *Uitsluitingsgebieden*

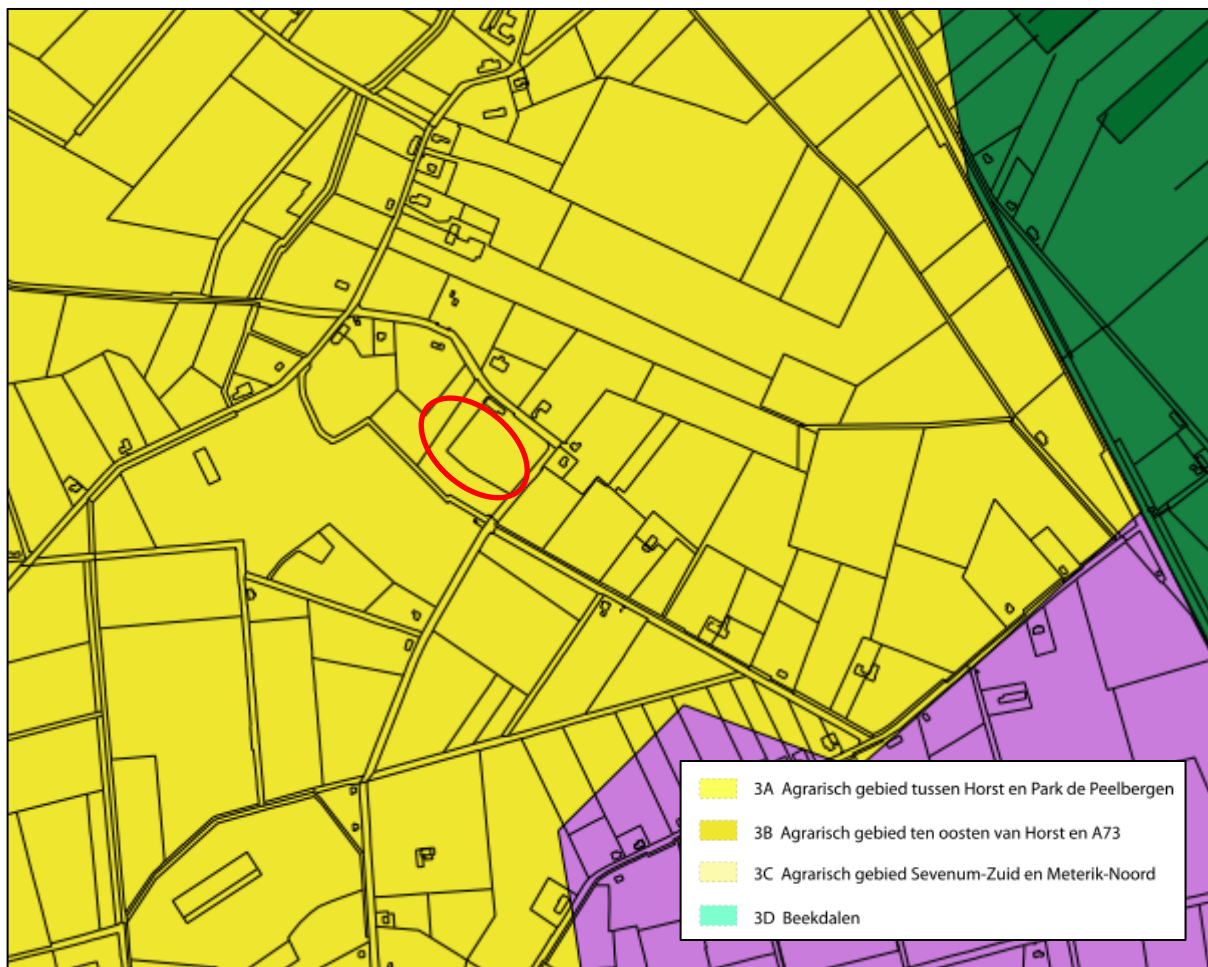
Voor een aantal gebieden, zoals waterwingebieden en Natura2000-gebieden, ligt het voor de hand om gelet op de aanwezige waarden en/of belangen het realiseren van grondgebonden zonneparken uit te sluiten. Dit zou verder ook van toepassing kunnen zijn voor gebieden met uitzonderlijke landschappelijke waarden.

Het initiatief is getoetst aan de deze provinciale notitie. De daken van de aanwezige gebouwen liggen al vol met zonnepanelen. Aan trede 1 van de zonneladder is voldaan. De paardenhouderij beschikt niet over onbenutte terreinen, danwel terreinen met een andere functie dan landbouw, waardoor treden 2 en 3 in dit geval niet van toepassing zijn. Trede 4 is wél van toepassing; er worden zonnepanelen aangelegd op landbouwgrond. Er heeft echter van te voren een ruimtelijke afweging plaatsgevonden; op basis van de gemeentelijke Beleidsvisie zonne-energie is een zonnepanelenweide in dit geval toegestaan. Maximale grootte bedraagt 0,5 ha. Met de grootte van 2.200 m² van onderhavige zonnepanelenweide is sprake van overschrijding van deze maximale maat. De zonnepanelenweide wordt voorzien van een landschappelijke inpassing en grenst het direct aan het agrarisch bouwvlak van de ter plaatse gevestigde paardenhouderij. Ten slotte is trede 5 niet van toepassing; de zonnepanelenweide wordt niet opgericht in een van de uitgesloten gebieden.

2.4 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Horst aan de Maas

In het kader van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) zijn gemeenten verplicht om, ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening, een structuurvisie vast te stellen voor het gehele grondgebied van de gemeente. Een structuurvisie bevat de hoofdlijnen van de voorgenomen ontwikkeling van een gebied, evenals de hoofdlijnen van het door de gemeente te voeren beleid. De gemeente Horst aan de Maas heeft haar regie op de uitvoering van het ruimtelijk beleid vormgegeven in de Structuurvisie Horst aan de Maas. De structuurvisie is op 9 april 2013 vastgesteld. Een evaluatie van de structuurvisie is op 9 juli 2015 vastgesteld. Na deze evaluatie is er in 2016 een aanpassing gedaan (vastgesteld op 18 oktober 2016) en is er in 2018 wederom een evaluatie uitgevoerd.

Afbeelding 5. Gebiedsindeling gemeentelijke structuurvisie

De structuurvisie biedt het kader voor de gemeente om uitspraken te doen over de wenselijkheid van (ruimtelijke) ontwikkelingen. Het gemeentelijke grondgebied is om die reden ingedeeld in diverse deelgebieden. Het projectgebied is gelegen in deelgebied 3B 'Agrarisch gebied ten oosten van Horst en A73'. De structuurvisie ziet echter niet toe op de aanleg van zonnepanelenweides in het buitengebied.

Verder is de structuurvisie opgesteld om maximaal gebruik te maken van de mogelijkheid tot het plegen van kostenverhaal die de Wro biedt. De structuurvisie bestaat uit een beleidskader en een uitvoeringsparagraaf waarin het Limburgs Kwaliteitsmenu (LKM) wordt geïmplementeerd.

Het grondprincipe van het gemeentelijk (en provinciaal) kwaliteitsmenu (GKM) is, dat bepaalde ontwikkelingen ter plaatse leiden tot verlies aan omgevingskwaliteit, hetgeen dient te worden gecompenseerd door een kwaliteitsbijdrage. Dit geldt zowel binnen als buiten de 'rode contouren'. De kwaliteitsbijdrage wordt ingezet om de omgevingskwaliteit en leefbaarheid te versterken. Het doel is dat per saldo daarmee de kwaliteit toeneemt. Het GKM is van toepassing op ontwikkelingen die niet rechtstreeks of via een flexibiliteitsbepaling (zoals wijzigings- of afwijkingsregels) zijn toegestaan in het vigerende bestemmingsplan.

Voor het aanleggen van zonnepanelenweides vraagt de gemeente geen kwaliteitsbijdrage in het kader van de structuurvisie.

Beleidsvisie zonne-energie

De gemeenteraad van Horst aan de Maas heeft in de vergadering van 15 januari 2019 de Beleidsvisie zonne-energie gemeente Horst aan de Maas vastgesteld

Het doel van deze beleidsvisie is tweeledig: enerzijds het zo veel mogelijk stimuleren en faciliteren van zonne-energie en anderzijds een zo concreet mogelijk toetsingskader bieden voor lopende en- of op handen zijnde initiatieven, inclusief randvoorwaarden op het gebied van participatie en inpassing.

De gemeente wil inwoners en lokale (agrarische) bedrijven van wie het dak niet geschikt is voor het opwekken van zonne-energie, of waarvan het dak al vol ligt met panelen, de ruimte geven om een kleinschalige vrijeveldopstelling te realiseren. Het gaat dan om installaties tot circa 0,5 hectare grondoppervlak, die goed landschappelijk worden ingepast en die liggen in, of direct grenzen aan het woon- of bedrijfsperceel of het bouwblok. Een installatie tot een halve hectare (ongeveer een voetbalveld) is doorgaans goed in te passen en de landschappelijke impact is meestal beperkt. Het gaat overigens nadrukkelijk niet om grote solitaire commerciële zonneweides.

In dit geval liggen de daken van de paardenstal en rijhal al vol met zonnepanelen. Er is zodoende onvoldoende ruimte op het bestaande dakoppervlak om nog zonnepanelen te realiseren. Een kleinschalige zonnepanelenweide is op dat moment op basis van de gemeentelijke Beleidsvisie zonne-energie toegestaan. Maximale grootte bedraagt 0,5 ha. Met de grootte van 2.200 m² van onderhavige zonnepanelenweide is sprake van overschrijding van deze maximale maat. Ten slotte wordt de zonnepanelenweide voorzien van een landschappelijke inpassing en grenst het direct aan het agrarisch bouwvlak van de ter plaatse gevestigde paardenhouderij. Aan de Beleidsvisie zonne-energie wordt op alle punten voldaan.

3 PROJECTPROFIEL

3.1 Ontstaansgeschiedenis en gebiedsbeschrijving

Melderslo is als dorp rond 1400 ontstaan uit de ontginningsvelden Meldersveld / Lompertsveld en Eikelenbosch bij een bosrijk gebied. De naam Melderslo heeft dus betrekking op de veldnaam Meldersveld. Het dorp is ontstaan als een boshoevennederzetting, waarbij de hoeven aan drie zijden van het open veld lagen. Tot in de 20e eeuw bestonden Melderslo en Eikelenbosch uit enkele tientallen boerderijen. Tussen deze nederzettingen lag de laatmiddeleeuwse kamphoeve De Locht.

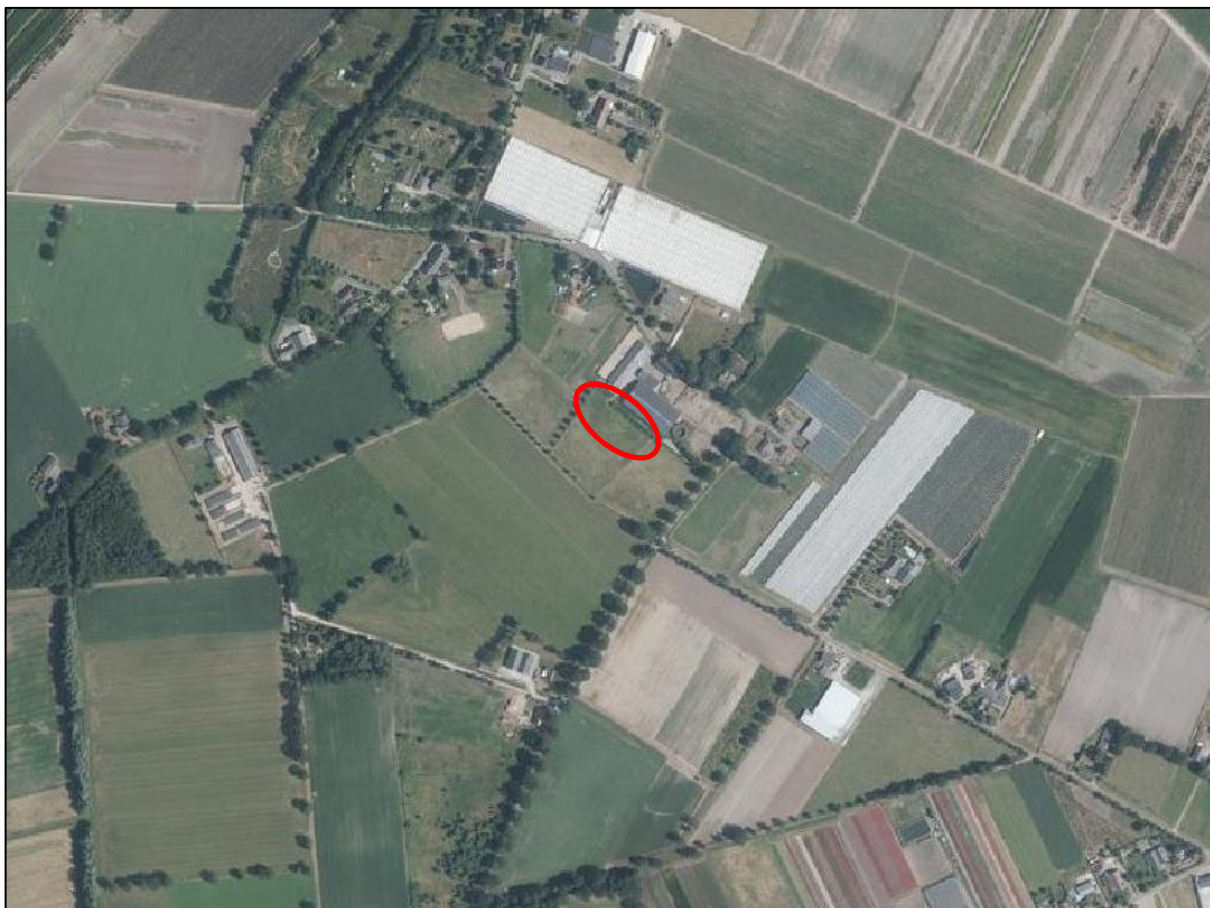
Afbeelding 6. Topografische kaart omstreeks 1916

Afbeelding 7. Topografische kaart omstreeks 1983

Het projectgebied bevindt zich aan de rand van het open ontginningsveld Eikelenbosch enerzijds en het kleinschalige landschap van het beekdal van de Eikelenbossche Loop anderzijds.

Het landschap is te typeren als een kampontginning. De kampontginningen zijn ontstaan door individuele boeren die zich op een geschikte plek vestigden en vervolgens de plek ontgonnen. Qua patroon en bodemeigenschappen lijken deze gebieden sterk op de velden (bochtige wegen en relatief dikke eerdgronden). Het belangrijkste verschil is echter de schaal en maat. De kampen zijn veel kleinschaliger. De percelen werden in het verleden omgeven door houtwallen om het vee buiten de akkers te houden.

Afbeelding 8. Luchtfoto van het projectgebied en omgeving

Medio jaren '30 van de vorige eeuw is op Eikelenbosserdijk 21 een boerderij gebouwd. Later is deze boerderij omgedoopt tot de Gerardushoeve. Sinds enkele jaren is de huidige paardenhouderij op deze locatie gevestigd. De paardenhouderij bestaat uit een bedrijfswoning (zijnde de oorspronkelijke boerderij), een tot paardenstal verbouwde stal, machineloods en een rijhal met stapmolen.

De lange zijde van de rijhal wordt begeleidt door een houtsingel en een greppel. Vanaf de rijhal tot de verderop gelegen Eikelenbossche Loop staat een rij Knotwilgen. De Eikelenbossche Loop wordt zelf ook begeleid door Knotwilgen. De Eikelenbosserdijk wordt ten slotte begeleid door een tweezijdige wegbeplanting.

Aan de overzijde van de Eikelenbosserdijk bevindt zich tegenover de paardenhouderij een glastuinbouwbedrijf en een burgerwoning. In oostelijke richting bevindt zich een ander glastuinbouwbedrijf. In westelijke richting liggen nog enkele burgerwoningen. In zuidelijke richting bevindt zich geen bebouwing. Omliggende onbebouwde gronden zijn in agrarisch gebruik.

3.2 Projectbeschrijving

Middels de onderhavige aanvraag voor een omgevingsvergunning met afwijking van het bestemmingsplan wordt de realisatie van een zonnepanelenweide met een oppervlakte van circa 2.200 m² mogelijk gemaakt. Doel van het initiatief is om voor een lange periode de zonnepanelenweide te kunnen exploiteren, waarbij de agrarische bestemming blijft bestaan, maar waarbij het plaatsen van zonnepanelen mogelijk wordt.

De plek waar de zonnepanelenweide is beoogd is aan de achterzijde van de rijhal, op de plek waar thans de houtsingel staat en de greppel gelegen is. De zonnepanelen worden met de bodem verankerd door middel van een betonnen voet die op het maaiveld zal worden geplaatst (zie bouwtekeningen van CMS Energiesystemen). Met het initiatief is zodoende geen sprake van bodemroering.

Afbeelding 9 en 10. De plek van de beoogde zonnepanelenweide

Het initiatief bestaat uit het realiseren van een zonnepanelenweide met een te leveren vermogen van 172,5 KWh. De zonnepanelenweide zal bestaan uit drie rijen zonnepanelen. De zonnepanelen hebben een maximale hoogte van 2,1 m ten opzichte van het maaiveld.

Afbeelding 11. Nieuwe situatie (zwarte lijnen betreffen het bouwvlak, rode lijnen de begrenzing van de zonnepanelenweide)

3.3 Landschappelijke inpassing

De locatie is gelegen in het buitengebied van Melderslo. Zowel op provinciaal als gemeentelijk niveau wordt ruimte geboden aan ontwikkeling met oog voor zorgvuldig ruimtegebruik en kwaliteit. Ook met onderhavig initiatief wordt gestreefd naar landschappelijke en ruimtelijke kwaliteit.

Het initiatief voorziet in de realisatie van een zonnepanelenweide. De zonnepanelenweide zal aan de alle zijden ingepast worden met een 3 meter brede gemengd struweel tot een hoogte van 3 meter, zodat enerzijds de zonnepanelen niet of nauwelijks zichtbaar zijn vanuit de omgeving en het struweel anderzijds geen schaduwwerking geeft op de zonnepanelen, wat de productie tenietdoet.

In het struweel worden per strekkende meter 4 planten door elkaar aangeplant met maat 80-100 in de onderstaande soorten:

- Haagbeuk (*Carpinus betulus*)
- Gewone beuk (*Fagus sylvatica*)
- Veldesdoorn (*Acer campestre*)
- Vlier (*Sambucus nigra*)
- Vuilboom (*Rhamnus frangula*)
- Gelderse roos (*Viburnum opulus*)

De realisering en instandhouding van het struweel is door middel van een overeenkomst vastgelegd met de gemeente.

4 SECTORALE ASPECTEN

4.1 Inleiding

Dit hoofdstuk bevat een inventarisatie van de verschillende omgevingsaspecten die van invloed zijn op het realiseren van het ruimtelijk beleid. Daarbij komen onder meer de volgende aspecten aan de orde: milieu (geluid, bodem, bedrijfshinder en zonering, luchtkwaliteit), waterhuishouding (riolering en watertoets), externe veiligheid, archeologie en cultuurhistorie, verkeer en vervoer, kabels, leidingen en overige belemmeringen, alsmede natuur en landschap.

4.2 Milieuaspecten

4.2.1 Bodem- en grondwaterkwaliteit

Bij de toetsing of een initiatief uitvoerbaar is moet worden nagegaan of er mogelijk sprake is van bodemverontreiniging. Bij functiewijzigingen en nieuwe ontwikkelingen dient daarom te worden bekeken of de bodemkwaliteit past binnen het toekomstige gebruik van de bodem en of deze optimaal op elkaar kunnen worden afgestemd.

Gezien er geen sprake is van bodemroering (zonnepanelen worden middels betonnen voet op maaiveld geplaatst) en het tot op heden agrarische gebruik is de kans zeer gering dat er bodemverontreinigingen uit het verleden aanwezig zijn en dat, indien toch aanwezig, ze door de aanleg van de zonnepanelenweide verstoord zouden kunnen worden. Nader bodemonderzoek is dan ook niet noodzakelijk.

Het aspect bodem vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het initiatief.

4.2.2 Geluid

Bij ruimtelijke ontwikkelingen dient op basis van de Wet geluidhinder onderzocht te worden of sprake is van geluidsoverlast, in het bijzonder in verband met verkeer of bedrijvigheid.

Een zonnepanelenweide vormt een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. De zonnepanelenweide is een type A-inrichting. De inrichting valt daarmee onder de werkingssfeer van het Activiteitenbesluit. Op voorhand kan worden geconstateerd dat deze inrichting geen relevante geluidbelasting veroorzaakt. Als gevolg van de ontwikkeling is tevens geen sprake van een significante verkeersaantrekkende werking. Verkeersbewegingen als gevolg van de zonnepanelenweide vinden incidenteel en zeer beperkt plaats die samenhangen met het beheer en onderhoud van de zonnepanelen.

4.2.3 Luchtkwaliteit

In hoofdstuk 5, titel 5.2 van de Wet milieubeheer (hierna ook: Wmb), zijn de belangrijkste bepalingen inzake de luchtkwaliteit opgenomen. Dit hoofdstuk staat ook wel bekend als de 'Wet luchtkwaliteit'. Het doel van titel 5.2 Wmb is om de mensen te beschermen tegen de negatieve gevolgen van luchtverontreiniging op hun gezondheid. In de wet- en regelgeving zijn de richtlijnen uit de Europese regelgeving opgenomen, waaraan voorgenomen ontwikkelingen dienen te voldoen.

Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit

uitgevoerd worden. Luchtkwaliteitseisen vormen onder de 'Wet luchtkwaliteit' geen belemmering voor ruimtelijke ontwikkeling als:

- er geen sprake is van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- een project, al dan niet per saldo, niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit leidt, wat wil zeggen dat een project 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging (meer dan 3% ten opzichte van de grenswaarde);
- een project is opgenomen in een regionaal programma van maatregelen of in het NSL, dat op 1 augustus 2009 in werking is getreden, nadat de EU op 7 april 2009 derogatie heeft verleend.

In artikel 5.16, lid 2 van de Wet milieubeheer is opgenomen wanneer een ontwikkeling wordt aangemerkt als een project in de zin van de Wet milieubeheer. In dit artikel is opgenomen dat er bij het afwijken van het bestemmingsplan altijd sprake is van een project. Derhalve is bekeken of de luchtkwaliteit onderzocht moet worden.

Het project gaat in de gebruiksfase niet gepaard met verbranding van (fossiele) brandstoffen. Ook is er geen sprake van een significante verkeersaantrekkende werking. In de gebruiksfase vindt incidenteel verkeer plaats die samenhangt met het beheer en onderhoud van de zonnepanelenweide. Luchtverontreinigende stoffen zijn daardoor niet aan de orde.

4.2.4 Geur

Geur kan in de leefomgeving hinder veroorzaken en brengt om die reden ook gezondheidsrisico's met zich mee. Geurhinder kan leiden tot lichamelijke klachten, zoals hoofdpijn, misselijkheid, verstoorde ademhaling en verstoorde hartslag. Ook kan geur psychische klachten veroorzaken, bijvoorbeeld spanningen, structurele onvrede over het woon- en leefklimaat en vermindering van activiteiten buitenshuis.

Nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen dienen daarom te worden getoetst aan de normen uit de per 1 januari 2007 in werking getreden Wet geurhinder en Veehouderij (Wgv). Als gevolg van deze wet worden normen gesteld voor de bouw van nieuwe geurgevoelige objecten in relatie tot geur afkomstig van veehouderijen.

Uitsluitend geurgevoelige objecten worden beschermd tegen de geur afkomstig van veehouderijen. Een zonnepanelenweide betreft geen geurgevoelig object, een toetsing aan de Wgv is derhalve niet uitgevoerd.

4.2.5 Bedrijven en milieuzoneringen

In het kader van een goede ruimtelijke ordening is ruimtelijke afstemming tussen bedrijfsactiviteiten, voorzieningen en gevoelige functies (woningen) noodzakelijk. Voorgaande moet op twee manieren getoetst worden. Enerzijds wordt er gekeken of het perceel zelf veroorzaker is van hinder en anderzijds wordt bekeken of het perceel kwetsbaar is voor hinder.

Voor de toetsing kan onder meer gebruik worden gemaakt van de VNG publicatie 'Bedrijven en Milieuzonering' waarin voor de onderscheiden bedrijfsactiviteiten generieke afstandsnormen zijn opgenomen. Dit betreffen conform jurisprudentie richtafstanden, die indicatief zijn voor een goede ruimtelijke ordening. Bij de toetsing van concrete situaties dient echter maatwerk te worden geleverd. Afwijking van de generieke richtafstanden uit de VNG publicatie is hierbij mogelijk, mits dit goed kan worden gemotiveerd.

Een zonnepanelenweide vormt geen milieuhinderlijke bedrijfsactiviteit in termen van milieuzonering.

Daarnaast is er geen sprake van een milieugevoelige functie. De eventuele aanwezigheid van milieubelastende functies in de nabijheid van het projectgebied vormt derhalve geen belemmering voor realisering van de zonnepanelenweide

Geconcludeerd wordt dat het aspect bedrijven en milieuzonering het initiatief niet in de weg staat.

4.2.6 Externe veiligheid

De doelstelling van het externe veiligheidsbeleid is het realiseren van een veilige woon- en leefomgeving door het beheersen van risico's van industriële activiteiten met opslag en transport van gevaarlijke stoffen. Het beleid is er op gericht te voorkomen dat er te dicht bij gevoelige bestemmingen activiteiten met gevaarlijke stoffen plaatsvinden. Burgers mogen voor de veiligheid van hun omgeving rekenen op een minimum beschermingsniveau (plaatsgebonden risico). Daarnaast moet de kans op een groot ongeluk met meerdere slachtoffers (groepsrisico) worden afgewogen en verantwoord bij ruimtelijke ontwikkelingen binnen het invloedsgebied van een risicobron.

De risiconormen voor externe veiligheid zijn vastgelegd in het BEVI. In dit besluit zijn milieukwaliteitseisen op het gebied van externe veiligheid geformuleerd. Het BEVI verplicht het bevoegd gezag op basis van de Wet milieubeheer om veiligheidsafstanden aan te houden tussen gevoelige objecten en risicovolle bedrijven. In het besluit zijn gevoelige objecten gedefinieerd als kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten.

Een zonnepanelenweide is geen kwetsbaar of bekend kwetsbaar object in de zin van het Besluit externe veiligheid inrichtingen (er zijn immers geen personen aanwezig).

Het initiatief voorziet ook niet in activiteiten waarin sprake is van veiligheidsrisico's voor de omgeving. Uit het oogpunt van externe veiligheid zijn dan ook geen belemmeringen aan de orde en vormt dit aspect geen belemmering.

4.2.7 Milieueffectrapportage

Om te bepalen of een m.e.r.-beoordeling noodzakelijk is dient bepaald te worden of het initiatief voorkomt in lijst C of lijst D van het Besluit milieueffectrapportage, of de drempelwaarden worden overschreden, of de ontwikkeling in een kwetsbaar gebied ligt en of er belangrijke milieugevolgen zijn.

Toets m.e.r.-plicht

In het projectgebied wordt aan het bestaande agrarisch grondgebruik toegevoegd dat de gronden tevens worden gebruikt voor het plaatsen van zonnepanelen. Geen van de categorieën in onderdeel C van de bijlage bij het Besluit m.e.r. is hierop van toepassing.

Er is dus geen sprake van de verplichting om een m.e.r. procedure te doorlopen.

Toets m.e.r.-beoordelingsplicht

In onderdeel D van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage is aangegeven bij welke activiteiten, plannen en besluiten een m.e.r.-beoordeling moet plaatsvinden, dat wil zeggen een nadere afweging of mogelijk een m.e.r. procedure moet worden gevolgd.

Een zonnepanelenweide wordt niet genoemd in onderdeel D. Dit betekent dat een m.e.r.-beoordeling niet noodzakelijk is.

Vormvrije m.e.r.-beoordeling

Per 1 april 2011 is het Besluit m.e.r. gewijzigd. De belangrijkste aanleidingen hiervoor zijn de modernisering van de m.e.r. wetgeving in 2010 en de uitspraak van het Europese Hof van 15 oktober 2009. De omvang van een project mag niet (meer) het enige criterium zijn om wel of geen m.e.r.-beoordeling uit te voeren. Ook als een project onder de drempelwaarde uit lijst C en D zit, kan een project belangrijke nadelige gevolgen hebben, als het bijvoorbeeld in of nabij een kwetsbaar natuurgebied ligt. In feit zijn daarmee de gevaldefinities (de drempelwaarde in kolom 2 in de D-lijst) indicatief gemaakt. Dit betekent dat het bevoegd gezag meer moet

doen dan onder de oude regelgeving. Kon vroeger worden volstaan met de mededeling in het besluit dat de omvang van de activiteit onder de drempelwaarde lag en dus geen m.e.r.(beoordeling) noodzakelijk was, onder de nu geldende regeling moet een motivering worden gegeven. Deze motivering moet zijn gebaseerd op een toets die qua inhoud (dat wil zeggen: op basis van dezelfde criteria) aansluit bij m.e.r.-beoordeling, de diepgang kan echter anders zijn en er zijn geen vormvereisten. Voor deze toets wordt de term vormvrije m.e.r.-beoordeling gehanteerd.

Omdat de realisering van een zonnepanelenweide niet voorkomt in onderdeel C en D van de bijlage bij het Besluit m.e.r. is een vormvrije m.e.r.-beoordeling niet noodzakelijk.

4.3 Waterparagraaf

Oppervlaktewater

Op de leggerkaarten van Waterschap Limburg is te zien dat binnen het projectgebied geen oppervlaktewater ligt. Ten zuiden van het projectgebied stroomt de Eikelenbossche Loop, een primaire watergang van het waterschap. Op deze watergang is de Keur van het waterschap van toepassing. De realisatie van de zonnepanelenweide heeft geen nadelige consequenties voor de waterkundige waarden ter plaatse van de Eikelenbossche Loop, de onderlinge afstand is daarvoor te groot.

Afvalwater / riolering

Er is met de realisatie van de zonnepanelenweide geen sprake van een aansluiting op het gemeentelijke rioleringsstelsel.

Grondwaterbescherming

Blijkens de kaart 'Ondergrond' van het POL2014 maakt het projectgebied en omgeving onderdeel uit van de boringsvrije zone Venloschol. Diepe boringen kunnen de natuurlijke geologische bescherming aantasten. In deze zones worden alleen (nieuwe) diepe onttrekkingen voor menselijke consumptie via vergunningverlening toegestaan. Met de realisatie van de zonnepanelenweide zijn dergelijke diepe onttrekkingen niet aan de orde. De ligging in de Venloschol vormt derhalve geen belemmering.

Water in relatie tot de ontwikkeling

Het streven is om alles zoveel mogelijk klimaat adaptief aan te leggen. Dat wil zeggen dat hemelwater dat op de zonnepanelen valt naar het maaiveld afstroomt en daar op reguliere wijze kan infiltreren. Het verhard oppervlak van de zonnepanelen bedraagt circa 1.100 m² (5 m breed, 71 m lang, 3 rijen). Op basis van de Keur van het waterschap dient 100 mm in 24 uur geïnfiltreerd te worden oftewel dient er in dit geval 110 m³ hemelwater geïnfiltreerd te worden.

Tussen de rijen zonnepanelen bevindt zich voldoende vrije ruimte alwaar het hemelwater kan infiltreren (breedte 3,9 m, 75 m lang, 3 rijen). Het maaiveld in deze rijen wordt wat verlaagd (13 cm) aangelegd zodat als het ware drie ondiepe wadi's ontstaan alwaar het water kan infiltreren. De capaciteit van deze wadi's is meer dan 110 m³, waardoor aan de eis van de Keur van het waterschap voldaan wordt.

4.4 Kabels en leidingen

Grotere kabels en leidingen krijgen in een bestemmingsplan veelal een planologische beschermingszone door middel van een dubbelbestemming. Hiermee wordt de bedrijfszekerheid en de veiligheid van de betreffende leiding gewaarborgd.

Op basis van het vigerende bestemmingsplan is er geen sprake van een dergelijke dubbelbestemming in of in de nabijheid van het projectgebied.

Ook blijken kaarten van Gasunie, TenneT en Waterschapsbedrijf Limburg bevinden er zich in of in de nabijheid van het projectgebied geen belangrijke (ondergrondse) leidingen.

4.5 Natuur

De Europese natuurwetgeving is in Nederland, op het gebied van soort- en gebiedsbescherming, uitgewerkt in de Wet natuurbescherming. Deze wet heeft tot doel alle in Nederland in het wild voorkomende planten- en diersoorten en natuurgebieden (Natura2000-gebieden) te beschermen en in stand te houden.

5.5.1 Flora en fauna

Om het voorkomen van flora en fauna in het plangebied aan te tonen en het effect van de plaatsing van de zonnepanelen op flora en fauna te onderzoeken is een flora- en faunainspectie¹ uitgevoerd.

In het projectgebied komen mogelijk zoogdieren en amfibieën voor, die onder de Wet natuurbescherming zijn beschermd. Het gaat om algemeen voorkomende soorten (zogenaamde A-soorten), waarvoor in Limburg een vrijstelling geldt in geval van ruimtelijke ontwikkeling en beheer en onderhoud. Dit houdt in dat deze soorten verstoord mogen worden, zonder dat daar vooraf een ontheffing voor is verkregen. Wel geldt altijd de Zorgplicht (artikel 1.11 Wnb); deze houdt in dat nadelige gevolgen voor dieren en planten altijd zoveel mogelijk moeten worden voorkomen. Om aan de algemene zorgplicht te voldoen, moeten dieren die tijdens het plaatsen van de zonnepanelen worden aangetroffen, zo snel mogelijk naar een aangrenzende locatie buiten het projectgebied moeten worden verplaatst.

In het projectgebied komen mogelijk beschermde vogelnesten voor tijdens het broedseizoen. Het gaat om vogels waarvan het nest niet jaarrond wordt beschermd of als strenger beschermd wordt beschouwd. Hiervoor zijn maatregelen die negatieve effecten voorkomen wel verplicht. Verstoring van broedvogels en vernietiging van vogelnesten kan worden voorkomen door het verwijderen van de opgaande vegetaties buiten de periode 15 maart – 15 juli (het broedseizoen van de meeste vogels) uit te voeren. Door naleving van deze maatregel worden ten aanzien van vogels geen overtredingen op de Wet natuurbescherming begaan.

5.5.2 Natura2000

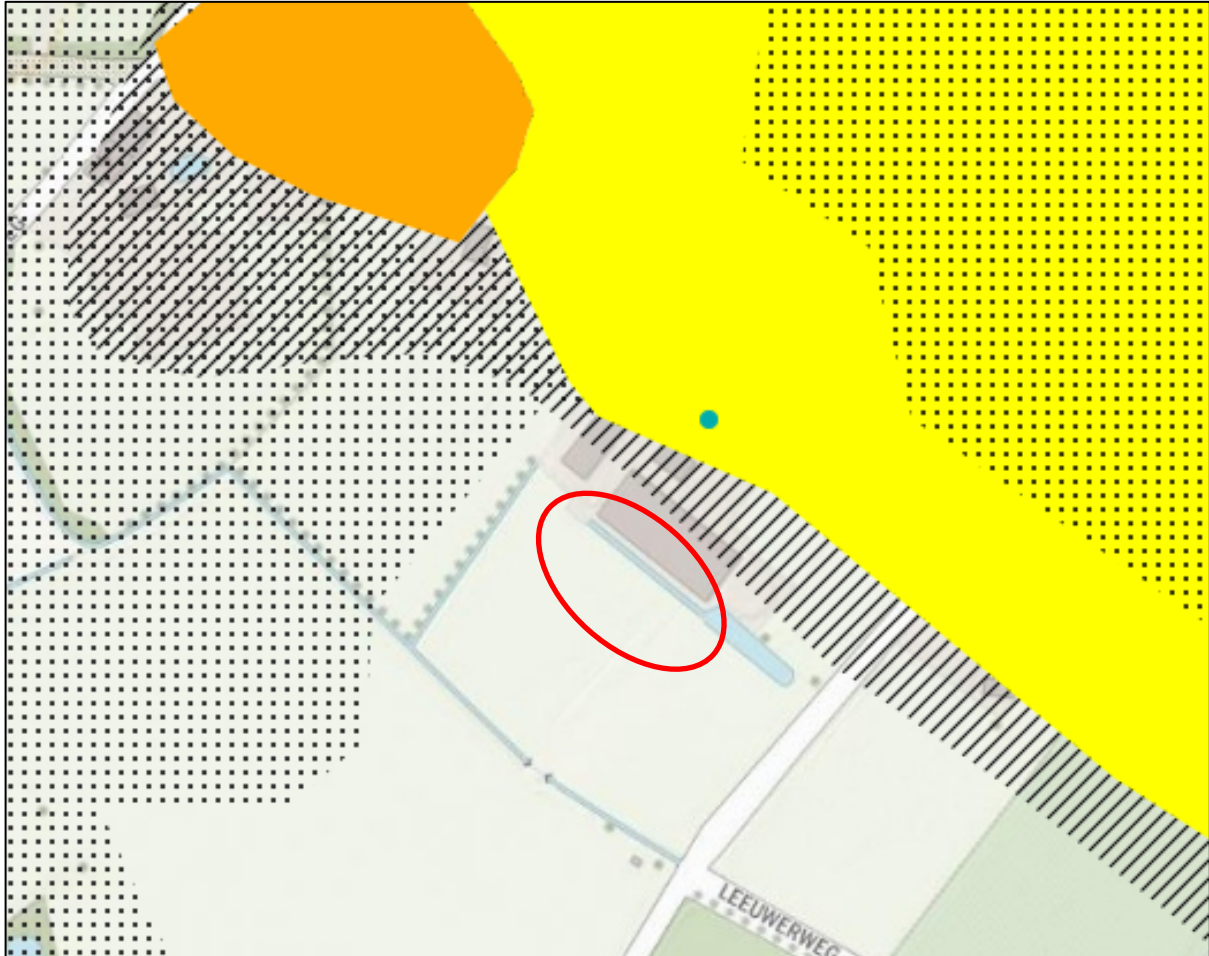
Het dichtstbijzijnde wettelijk beschermde natuurgebied, het Natura 2000-gebied Maasduinen, ligt op 6,4 kilometer van het plangebied. De Wet natuurbescherming voorziet in een verplichte ecologische Natura2000-toets voor alle ruimtelijke plannen. De wet verplicht om de gevolgen van een ontwikkeling voor het van toepassing zijnde Natura2000-gebied te beoordelen. Gezien de forse onderlinge afstand heeft de realisatie van een zonnepanelenweide geen directe nadelige gevolgen (bijvoorbeeld door oppervlakteverlies, uitstoot van ammoniak, verstoring door licht, etc.) voor het Natura2000-gebied.

¹ Faunaconsult, Flora- en faunainspectie voor een zonneweide aan de Eikelenbosserdijk 21 te Melderslo, 28 augustus 2019

4.6 Archeologie en cultuurhistorie

4.6.1 Cultuurhistorie

Volgens de provinciale kaart 'Cultuurhistorische Waardenkaart Limburg' betreft de Gerardushoeve op de locatie een monumentale boerderij. Doordat de zonnepanelen achter de rijhal worden geplaatst, die tussen het projectgebied en de monumentale boerderij in is gelegen, hebben de zonnepanelen geen onevenredig negatieve effecten op de cultuurhistorische waarden van de boerderij.

Afbeelding 12. Uitsnede cultuurhistorische waardenkaart

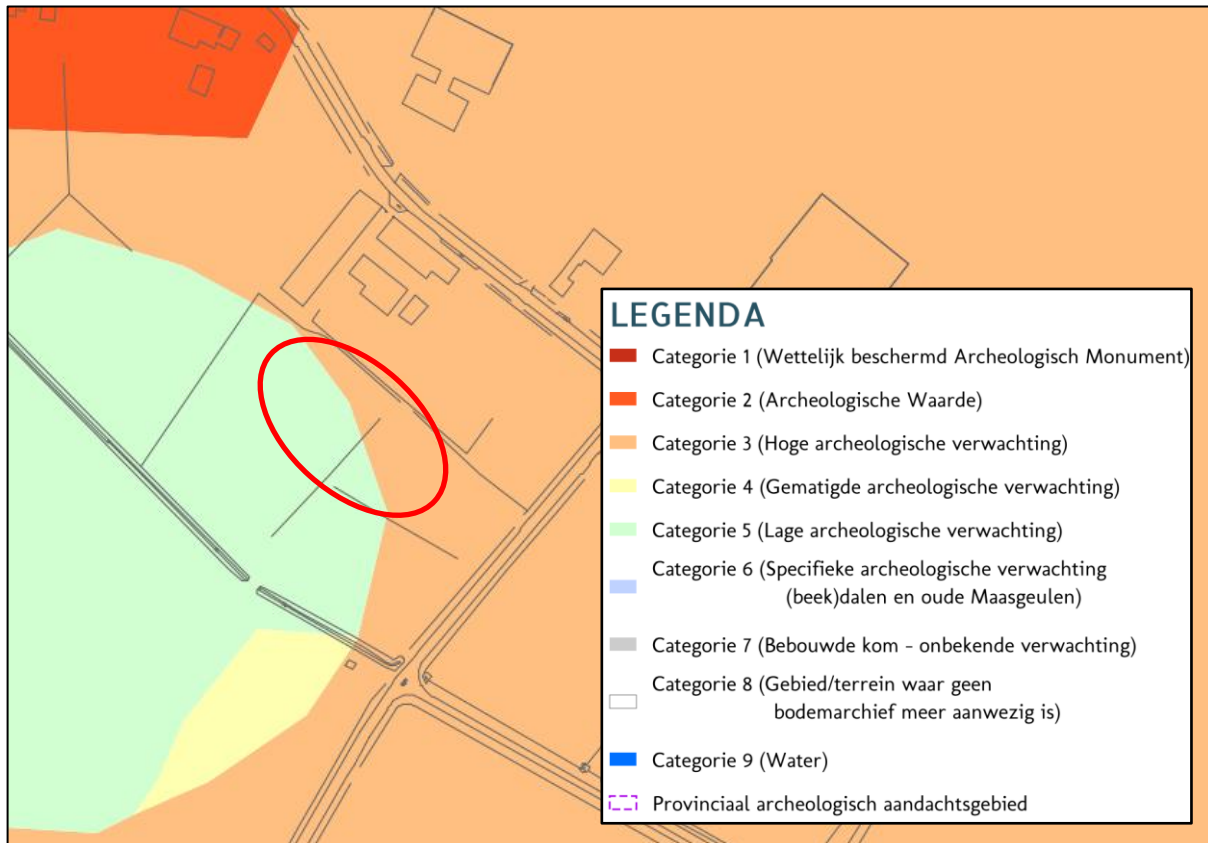
Het projectgebied bevindt zich tevens aan de rand van een cultuurhistorisch gebied met sedert 1830 een matige veranderd verkavelingspatroon. De realisering van de zonnepanelenweide heeft geen negatieve effecten op het verkavelingspatroon. Ten eerste ligt het projectgebied zelf niet binnen het als zodanig aangewezen cultuurhistorisch waardevol gebied. Ten tweede gaat het initiatief niet gepaard met een herverkaveling van de omgeving; achter de bestaande rijhal worden slechts op een deel van het aldaar aanwezige maaiveld zonnepanelen geplaatst, welke aan het zicht worden onttrokken door een gemengd struweel.

4.6.2 Archeologie

Sinds 1 september 2007 is de Wet op de Archeologische Monumentenzorg in werking getreden. De Wet op de Archeologische Monumentenzorg is de Nederlandse uitwerking van het Verdrag van Malta (1992). De wet is een raamwet die regelt hoe rijk, provincie en gemeente bij hun ruimtelijke plannen rekening moeten houden met het erfgoed in de bodem.

Om te kunnen voldoen aan het gestelde in de Wet op de Archeologische Monumentenzorg dienen de gemeenten te beschikken over archeologiebeleid en een archeologische beleidskaart.

De gemeente Horst aan de Maas heeft voor haar grondgebied een Archeologische Maatregelenkaart ontwikkeld welke op 26 mei 2015 is vastgesteld. Conform deze kaart is het projectgebied gelegen op de overgang in een gebied met een hoge archeologische verwachting en een lage archeologische verwachting. In het vigerende bestemmingsplan is het deel met de hoge archeologische verwachting bestemd als 'Waarde – Archeologie 3' en het deel met de lage archeologische verwachting als 'Waarde – Archeologie 6'.

Afbeelding 13. Uitsnede archeologische waardenkaart

Aan de hoge archeologische verwachtingswaarde zijn de volgende ondergrenzen gesteld: 50 cm diepte en 500 m² oppervlakte. Een bodemingreep waarbij de bodem niet dieper dan 50 cm geroerd wordt is toegestaan, ongeacht de oppervlakte. Een bodemingreep waarbij de bodem wel dieper dan 50 cm geroerd dient van te voren onderzocht te worden op archeologische waarden indien de te verstoren oppervlakte meer dan 500 m² bedraagt.

Aan de lage archeologische verwachtingswaarde zijn de volgende ondergrenzen gesteld: 50 cm diepte en 2.500 m² oppervlakte. Een bodemingreep waarbij de bodem niet dieper dan 50 cm geroerd wordt is toegestaan, ongeacht de oppervlakte. Een bodemingreep waarbij de bodem wel dieper dan 50 cm geroerd dient van te voren onderzocht te worden op archeologische waarden indien de te verstoren oppervlakte meer dan 2.500 m² bedraagt.

De zonnepanelen worden in dit geval op het bestaande maaiveld geplaatst, er is zodoende geen sprake van een verstoring van de bodem. Het eventueel aanwezige archeologisch erfgoed blijft daarmee

onaangetast behouden in de bodem. De gestelde ondergrenzen worden niet overschreden. Een archeologisch onderzoek is derhalve niet benodigd.

4.7 Verkeer en parkeren

Ten behoeve van de zonnepanelenweide wordt via de paardenhouderij een ontsluiting gerealiseerd naar de Eikelenbosserdijk.

De zonnepanelenweide kent een zeer beperkte verkeersantrekkende werking. Er vindt incidenteel verkeer plaats die uitsluitend samenhangt met het beheer en onderhoud van de zonnepanelenweide.

Ten aanzien van de verkeersstructuur kan worden gesteld dat het initiatief niet leidt tot een significante wijziging ten opzichte van de bestaande situatie. De Eikelenbosserdijk heeft voldoende capaciteit om de afwikkeling van het zeer beperkte verkeer als gevolg van het initiatief te verwerken. Parkeren vindt plaats op eigen terrein. Hiervoor is op eigen terrein voldoende ruimte beschikbaar.

Kortom, het aspect verkeer en parkeren vormt daarmee geen belemmering voor het initiatief.

4.8 Reflectie en schittering

Het glazen oppervlak van zonnepanelen kan zorgen voor reflectie en daarmee voor hinder voor de omgeving. In feite betreft dit de enige milieuhinder die zonnepanelen kunnen opleveren. De hinder hangt af van de locatie (stand en hoogte spiegelend vlak) en de stand van de zon (de tijd en de tijd van het jaar). De hinder hangt af van de hoek van de invallende lichtstraal en daarmee van de hoek van de uitvallende lichtstraal.. Hoe steiler de helling van de panelen, hoe groter de kans op hinder. Wanneer de panelen vrij vlak (35 graden of minder) worden opgesteld, gaat de reflectie veelal omhoog. Dan is er voor de omgeving geen hinder door reflectie. Logischerwijs is achter de zonnepanelen (noordzijde) ook geen sprake van een spiegelend effect. De meest rendabele hellingshoek van de zonnepanelen (in de traditionele opstelling) is in Nederland 35 graden. Steiler leidt tot minder rendement. Omdat de zonnepanelen in een maaiveldopstelling in de meest ideale stand worden geplaatst, zal de hellingshoek nooit hoger zijn dan 35 graden. Hinder door reflectie in de voorziene een maaiveldopstelling is derhalve niet te verwachten.

Daarnaast is mogelijk sprake van het 'oplichten' van de panelen in de zon. Dit leidt niet tot hinder vanwege het licht, maar maakt wel dat de zonnepanelen opvallen. Dit oplichten wordt zoveel als mogelijk tegengegaan. Ook wordt door middel van een landschappelijke inpassing het opvallen van de panelen voorkomen.

5 UITVOERBAARHEID

5.1 Economische en financiële haalbaarheid

De kosten verbonden voor verlening van de omgevingsvergunning zijn geheel voor rekening van de initiatiefnemer. Afspraken tussen gemeente en initiatiefnemer over ambtelijke apparaatskosten, planschade en landschappelijke inpassing, zijn vastgelegd in een anterieure overeenkomst. Voor de gemeente Horst aan de Maas zal het initiatief kostenneutraal verlopen.

5.2 Handhaving

Sinds 1 april 2005 werkt de gemeente Horst aan de Maas samen met de gemeente Venray als het gaat om handhaving. Onder deze samenwerking valt niet alleen de uitvoering, maar ook alle juridische, administratieve en beleidsmatige ondersteuning. In 2012 is het eerste integraal handhavingsbeleid in werking getreden. Inmiddels is het Beleidsplan VTH Horst aan de Maas 2017-2020 in werking getreden.

De gemeenten Horst aan de Maas en Venray voeren hun handhavingstaken uit op basis van de volgende visie: de gemeenten Horst aan de Maas en Venray stellen een gezonde, veilige, leefbare en groene leefomgeving centraal. Handhaving is één van de middelen om de kwaliteit van wonen, leven en werken te behouden en te versterken. Het bestuur streeft naar een gestructureerd en integraal handhavingsbeleid, waarbij preventief belang voorop staat. De betrokkenheid en het eigen verantwoordelijkheidsbesef van de burgers, bedrijven en instellingen moeten daarbij worden vergroot. Als de preventieve inzet (informatievoorziening) niet werkt en het geschonken vertrouwen wordt beschaamd, volgt daadwerkelijk handhavend optreden. Zo krijgt iedereen de aanpak die hij/zij verdient.

In dit integrale handhavingsbeleid is één van de speerpunten hoe in de economische situatie van de afgelopen jaren met minder middelen net zo veel of meer aan handhaving gedaan kan worden. In dit kader zijn de volgende uitgangspunten geformuleerd:

1. appelleren aan de eigen verantwoordelijkheid;
 2. preventie gaat boven repressie;
 3. draagvlak creëren;
 4. servicegericht handelen, en
 5. alleen noodzakelijke en handhaafbare kaders stellen.
-
1. "Appelleren aan eigen verantwoordelijkheid" wil zeggen dat de verantwoordelijkheid bij de burgers, bedrijven en instellingen terecht komt, dit is ten slotte ook waar hij thuishoort. Dit vergt wel een bepaald vertrouwen van de gemeente over de burgers, bedrijven en instellingen binnen hun gemeente. Wordt dit vertrouwen geschaad dan treedt de gemeente consequent hard op. Er kan nu meer op risicogroepen of zwakke schakels ingezet worden, de capaciteit van de handhaving is dus beter in te delen en kan efficiënter gebruikt worden.
 2. "Preventie gaat boven repressie" wil zeggen dat meer aandacht besteedt wordt aan het voorkomen van overtredingen dan het aanpakken van bestaande overtredingen. Hierdoor hoeven er niet zoveel tijdrovende en geldverslindende, bestuursrechtelijke procedures doorlopen te worden. Er wordt dus met zo min mogelijk inzet zoveel mogelijk resultaat behaald.
 3. Verder is "draagvlak creëren" een van de uitgangspunten. Dit houdt in dat er duidelijk over handhaving wordt gecommuniceerd en dat er ook daadwerkelijk gedaan wordt wat er gezegd wordt. Belangrijk is ook

om dingen die spelen bij burgers, ondernemers, instellingen, scholen en verenigingen mee te nemen in het uitvoeringsprogramma en dat rechtsgelijkheid wordt nagestreefd.

4. Het vierde uitgangspunt is “servicegericht handelen”. Dit houdt in dat de overheid zich dienstbaar opstelt. De gemeente denkt mee en speelt in op ongewenste situaties. Ook is de gemeente 24 uur per dag bereikbaar. Zo wordt een gevoel van veiligheid en een leefbare omgeving gecreëerd. Er is dus meer aandacht nodig voor de aanpak van overlastfeiten in de openbare ruimte.
5. Het laatste uitgangspunt is “alleen noodzakelijke en handhaafbare kaders stellen”. Er worden dus alleen besluiten genomen en regels ingesteld die ook daadwerkelijk handhaafbaar zijn. Overbodige regels worden geschrapt om alles overzichtelijk te houden en er wordt zorg gedragen voor voldoende deskundige capaciteit, op deze manier kan gedogen geminimaliseerd worden.

Bij handhaving staat de nalevingsstrategie centraal. Hierin is opgenomen welke activiteiten worden ondernomen om te komen tot naleving van de regels. De nalevingsstrategie kan op zijn beurt worden onderverdeeld in de volgende strategieën:

1. preventiestrategie;
2. toezichtstrategie;
3. sanctiestrategie, en
4. gedoogstrategie.

Vaak wordt er gekozen voor een combinatie van deze strategieën om het resultaat te vergroten. Bij deze strategieën passen verschillende handhavingsinstrumenten.

Onder de preventieve handhavingsinstrumenten vallen onder andere deregulering, kritisch zijn op het formuleren van regels, handhaafbaarheid van de regels en communicatie en voorlichting. De regels moeten bekend zijn bij de doelgroep, er dient dus duidelijk gecommuniceerd te worden over handhavingsactiviteiten en de gemeentelijke prioriteiten.

Naast de preventieve handhavingsinstrumenten zijn er ook nog de repressieve handhavingsinstrumenten. Dit zijn onder andere het betalen van een dwangsom, bestuursdwang en intrekking van begunstigde beschikking. Bij een dwangsom wordt er een geldbedrag per overtreding of tijdseenheid dat de overtreding voortduurt betaald aan de gemeente. Bestuursdwang houdt in dat een overtreding op kosten van de overtreder ongedaan gemaakt wordt. Als laatste kan een begunstigde beschikking worden ingetrokken, op deze manier wordt een activiteit juridisch onmogelijk gemaakt. Het kan hierbij ook gaan om een gedeeltelijke ontheffing. Vaak volgt op het intrekken van een begunstigde beschikking nog het opleggen van een dwangsom of bestuursdwang.

Naast bestuursrechtelijk aanpakken van overtreiders kan het soms ook de voorkeur hebben om een overtreder strafrechtelijk aan te pakken. Op deze manier kunnen de vaak langdurende juridische procedures die gemoeid zijn met de bestuursrechtelijk aanpak ontlopen worden. Bij strafrechtelijke aanpak moet gedacht worden aan bestuurlijke strafbeschikking en een proces-verbaal. Wanneer er een privaatrechtelijke overeenkomst met de gemeente is aangegaan kan ook voor de privaatrechtelijke worden gekozen. Hierbij gaat, wanneer het mogelijk is, de bestuursrechtelijke aanpak wel voor. Ten slotte kan er voor een gedoogbeschikking gekozen worden. Dit gebeurt uitsluitend voor gevallen die veroorzaakt zijn door onvoorziene omstandigheden of overgangssituaties.

5.3 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Vooroverleg

Op de voorbereiding van een omgevingsvergunning waarbij sprake is van strijd met het bestemmingsplan, dient ten behoeve van het voldoen aan het criterium van een goede ruimtelijke ordening, vooroverleg te worden gevoerd conform artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro).

Om die reden is onderhavige ruimtelijke onderbouwing voorgelegd aan de provincie Limburg en Waterschap Limburg. Van het waterschap is een reactie ontvangen. Het waterschap meldt dat de zonnepanelenweide op voldoende afstand ligt van de primaire watergang Eikelenbossche Loop. Het hemelwater afkomstig van de zonnepanelen wordt geïnfiltreerd in de bodem. Het waterschap heeft hierdoor geen opmerkingen op het initiatief.

Zienswijzen

In het kader van de inspraakverordening van de gemeente Horst aan de Maas ligt de ontwerp omgevingsvergunning ter inzage van PM tot PM. In deze periode worden betrokkenen en belanghebbenden in de gelegenheid gesteld om te reageren op de inhoud van de ontwerp omgevingsvergunning.

PM

6 PROCEDURE

Voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan dient de uitgebreide procedure zoals beschreven in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) te worden gevolgd.

Voor de uitgebreide procedure geldt afdeling 3.4 van de Awb. De Wabo geeft hierop enkele aanvullingen. Dit zijn onder andere:

- Aanvraag, ontwerpbesluit en/of het definitieve besluit moeten op grond van zowel de Wabo als het Besluit omgevingsrecht (Bor) in bepaalde specifieke gevallen aan specifieke personen of instanties worden toegestuurd. Te denken valt aan het orgaan dat de verklaring van geen bedenkingen afgeeft, de Inspectie, een ander bestuursorgaan dan het aangewezen bevoegd gezag, etc.
- Iedereen kan zienswijzen op het ontwerpbesluit indienen (art. 3.12 lid 5 Wabo).
- De beslistermijn van zes maanden begint te lopen op de dag ná de dag van ontvangst van de aanvraag (art. 3.12 lid 7 Wabo).
- De beslistermijn van zes maanden mag éénmaal verlengd worden, met ten hoogste zes weken (art. 3.12 lid 8 Wabo).
- Indien er sprake is van een geval als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°, van de Wabo (de toestemming uit de Wabo die in de plaats komt van het projectbesluit) wordt de kennisgeving van het ontwerpbesluit en de mededeling van het definitieve besluit in de Staatscourant geplaatst en gezonden aan de eigenaar van en eventuele beperkt gerechtigden op de in het ontwerpbesluit begrepen gronden, voor zover dat nodig is met het oog op de toepassing van artikel 85 van de onteigeningswet (art. 3.12 lid 2 Wabo jo. art. 6.14 lid 2 Regeling omgevingsrecht). De mededeling van het definitieve besluit wordt tevens langs elektronische weg gedaan en beschikbaar gesteld (art. 6.14 Bor jo. Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2008).

7 AFWEGING EN EINDCONCLUSIE

Stal Eikelenbos, gevestigd aan de Eikelenbosserdijk 21 in Melderslo, is voornemens om een eigen zonnepanelenweide, ten behoeve van het opwekken van zonne-energie, te realiseren naast de aanwezige rijhal.

Op grond van het vigerende bestemmingsplan is de zonnepanelenweide beoogd buiten het bouwvlak. Het oprichten van bouwwerken buiten het bouwvlak is niet toegestaan. Op basis van het vigerende bestemmingsplan is de realisatie van de zonnepanelenweide derhalve niet mogelijk.

De gemeente Horst aan de Maas heeft aangegeven medewerking te willen verlenen aan de realisatie van de zonnepanelenweide, middels het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan, onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Dit betreft een buitenplanse afwijking waarvoor een omgevingsvergunning kan worden verleend mits met het initiatief sprake is van een goede ruimtelijke ordening.

Door het situeren van de zonnepanelenweide tegen de bestaande paardenhouderij aan is sprake van het bundelen van functies. Samen met een landschappelijke inpassing van de locatie betekent dat de zonnepanelenweide op een juiste manier in het landschap wordt geïntegreerd. De zonnepanelenweide wordt aan de rand van een beekdal gerealiseerd en door het verdichten van de rand van het beekdal wordt deze landschapskarakteristiek door het initiatief niet aangetast. Tegen de realisatie van de zonnepanelenweide bestaan uit ruimtelijk, landschappelijk en stedenbouwkundig oogpunt daarom geen overwegende bezwaren.

Aan de voorwaarden, die zowel het Rijks, provinciaal als het gemeentelijk beleid stellen, wordt tevens voldaan. Het beleid juicht een transitie naar een duurzame energievoorziening toe. Het gemeentelijk beleid voor zonnepanelenweides staat kleinschalige voorzieningen toe met een maximale oppervlakte van 0,5 ha, mits voorzien van een landschappelijke inpassing. De zonnepanelenweide heeft een oppervlakte van 2.200 m² en wordt landschappelijk ingepast.

Vanuit verschillende oogpunten (bodem, archeologie, etc.) is gekeken naar de projectlocatie. Geconcludeerd kan worden dat de realisatie van de zonnepanelenweide niet wordt belemmerd door aanwezige, storende milieuaspecten of dat de zonnepanelenweide leidt tot negatieve consequenties bij omliggende functies.

Op basis van het voorgaande wordt dan ook geconcludeerd dat met de realisatie van een zonnepanelenweide bij Stal Eikelenbos sprake is van een goede ruimtelijke ordening en dat realisatie uit ruimtelijk oogpunt dus niet bezwaarlijk is.